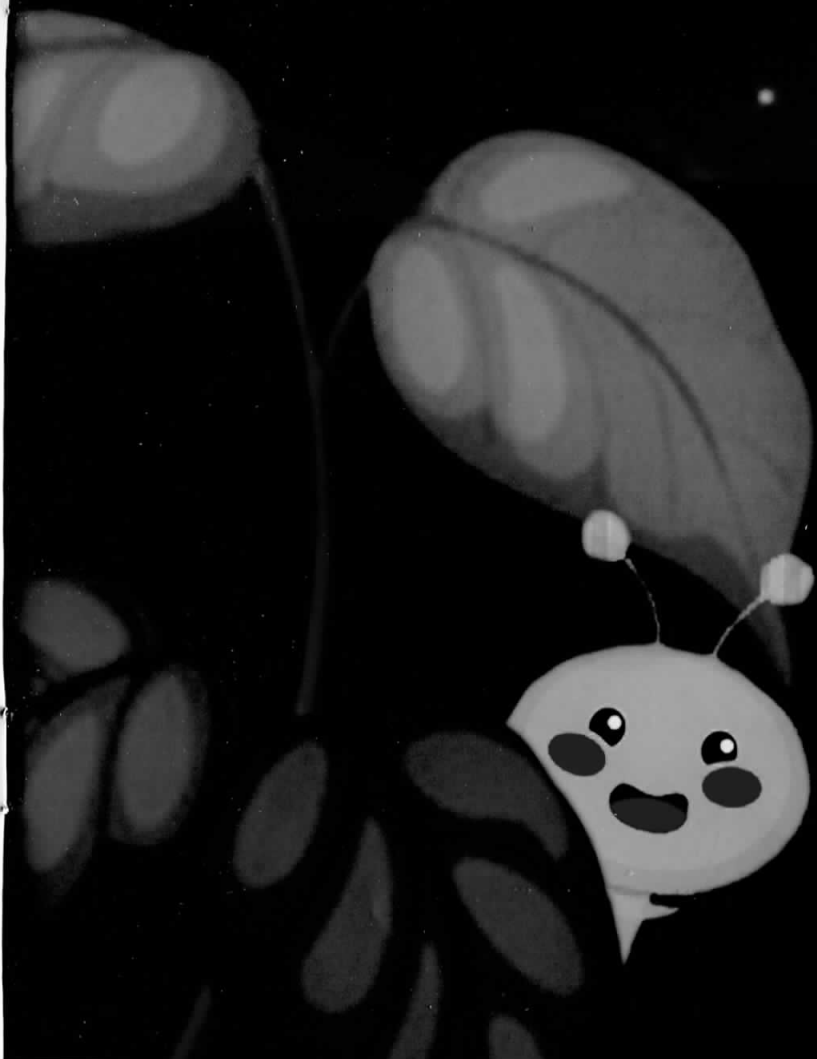

PE LUME, NICI EL NU-ȘI DĂDEA
TREZIT CA DINTR-UN SOMN ȘI PARCĂ
D PĂMÂNTUL. NU SIMȚISE NICI
I BUCURIE. ȘI MULT ÎȘI MUNCISE
M RĂSĂRISE ȘI AL CUI ERA? MIC CÂT
INTE, MIȘCA PICIORUȘELE FRAGEDE ȘI
MARGINI FRUNZIȘOARA CARE-L
ÎNTR-O ZI ÎNCERCĂ O PORNIRE
IEȘI DE SUB UMBRA RĂCOROASĂ ȘI
A AFARĂ ÎN PLOAIA DE LUMINĂ.
ASE PE LOC, ORBIT DE ATÂTA
ÎNCETUL CU ÎNCETUL ÎI VENI INIMA
DRĂZNI: DESCHISE OCHIȘORII MAI
ARE, MAI MARI, ÎI DESCHISE ÎN
E-BINE ȘI PRIVI ÎN SUS. SE FĂCUSE
MITITEL DECÂT FUSESE.

STRĂLUCIRE, CE ADÂNC ȘI
SE DEZVELEA CERUL! ȘI CE
CU OCHIȘORII LUI MĂRUNȚI,
FIRE DE COLB, ÎL CUPRINDEA
CE ÎNTUNECIME, CÂTĂ
SUB FRUNZIȘOARA LUI. CE
DÂNSUL ACOLO? IAR DIN
TĂRIEI ALBASTRE, UN
DE AUR APRINS ARUNCA
ESĂRI. ERA EL ALTUL?
ELE NU MAI ERAU ALE LUI DE
AȘA? ȘI MAI ERA ÎMBRĂCAT

RUPUȘORUL LUI, PE
VEDEA PENTRU ÎNTÂIA
NTEIA. NU CUMVA ERA O
CĂZUTĂ DE ACOLO, DE
RÂMIȚĂ DE LUMINĂ
Ă, RĂTĂCITĂ PE PĂMÂNT?
DEVERIRE, PE ȚĂRÂNA
RUPUL ARUNCA O
ULCE.

I ÎNTREBA!

DOIALĂ, DE ACOLO
COLO TREBUIA SĂ SE
DAR CE DEPĂRTARE. ȘI
UNGĂ?

